

MUTASSA, MŰVÉSZKÉM

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 7. szám, 2021. február 19.

A Szász János rendezőnél tartott házkutatás hátterét kívánta nézői elé tárni az ATV *Egyenes beszéd* című műsora. Azt nem merném megtippelni, hogy a műsorvezetőben (és a szerkesztőben) az egyenes ferdítési szándék vagy az elmélyült tudatlanság dominált-e. A két meghívott érintett idegsebészként volt feliratozva. Később kiderült, egyikük az alapítványtevő, másikuk a volt főkurátor. Az alapító törte a magyart, nem kicsit, nagyon, apró darabokra. A lemondott főkurátor orvosi körökben híres „megosztó személyiségként” ismert, ami közönségesen azt jelenti, hogy a szakma szignifikáns része veszélyes kóklernak tartja. Az illető ezt a megosztó jelleget az egyetemes katolicizmusban való teljes feloldódás misszionáriusi szigorával szokta ellensúlyozni.

Abban biztos vagyok, hogy az orvostudományban, illetve az alapítványok jogállásában járatlanok számára ez a beszélgetés teljesen haszontalan volt, márpedig az ATV nézőinek messze túlnyomó többsége ezekben a toposzokban ártatlan. Számukra az látszott kiderülni, hogy ez a sok jó ember és kitűnő szakember valami buta félreértés miatt összeveszett, és azok az ostoba rendőrök – véletlenül, és csak most – túlkaptak. Nekem meg az derült ki, hogy a derék és minden bizonnyal kiváló alapítványi orvosok ezúttal tévedtek. Egy szuverén művésszel kívántak maguknak reklámfilmét készíttetni, és amikor látták, hogy a film nem egészen arról szól, amit szeretnének, „jogi” lépéseket tettek.

Mi ebből a tanulság? Nekem az, hogy a szuverén művész a társadalom legfontosabb, leghasznosabb alkotórésze. Megérdemli a rendőrség kitüntetett figyelmét.